

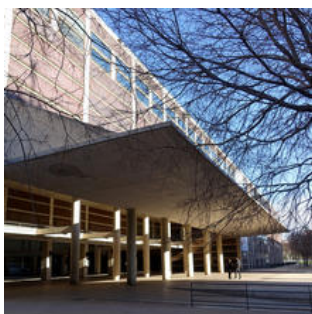
Número 58, maig 2017

Escola d'estiu 2017

Una oferta al servei del sistema educatiu català

Article

Entra

Saps el que la tutoria pot fer per tu?

Anna Huertas

L'acció tutorial a l'Esmuc, una eina per aprofitar

La música té la paraula

Entra

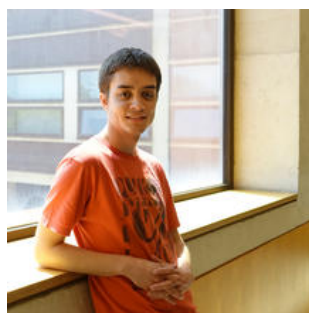

Música i necrofilia
Jordi Masó

Una reflexió sobre l'espiritisme aplicat a la interpretació musical

La tònica dominant

Entra

Oriol Quintana
Redacció

"La vida és humor i música. La resta és secundari."

L'entrevista

Entra

Antonio Moral
Autor

"La música contemporània és una gran desconeguda"

Destacats

- Adolf Pla
- Eduard Resina
- Pere Casulleras
- Xavier Blanch
- Joan Sanmartí
- David Albet
- Imma Grimalt

- Escola d'estiu 2017

Subscriu-te a la nostra revista

Rebràs per correu electrònic les novetats de L'ESMUC digital i podràs afegir comentaris als articles

Veure tots els números de L'ESMUC digital

Recull de tots els continguts publicats

Escola d'estiu 2017

Una oferta al servei del sistema educatiu català

Melissa Mercadal
Coordinadora de màsters
i de recerca

Posa't en contacte

Contingut Actual

Número 58, maig 2017

Destacats

- Adolf Pla
- Eduard Resina
- Pere Casulleras
- Xavier Blanch
- Joan Sanmartí
- David Albet
- Imma Grimalt

Editorial

Altres publicacions

0

Els cursos d'estiu que ha ofert l'Esmuc al llarg dels anys han tingut per objectiu proporcionar als participants eines teòrico-pràctiques per millorar els seus coneixements i habilitats musicals mentre els descobreixen altres àmbits de la música que poden aportar nous recursos al seu dia a dia professional. Alhora, garanteixen la formació continuada dels professionals de l'educació i la interpretació musical. S'adrecen a estudiants dels últims cursos del grau professional de música, a estudiants del títol superior i a professionals dels diversos àmbits i especialitats musicals.

Els [cursos d'estiu 2017](#) incideixen de manera especial en matèries d'interès per al professorat, i que fomenten el **retorn al sistema educatiu**.

L'Escola Superior de Música de Catalunya, molt conscient de la inversió que el Departament d'Ensenyament li destina, ha endegat una línia estratègica

d'oferta formativa pel professorat del sistema educatiu, tant l'obligatori (primària i secundària) com el musical (escoles de música i conservatoris). Així, l'Esmuc posa a disposició del sistema educatiu català l'oferta formativa en què s'inclouen els cursos d'estiu, amb l'objectiu de contribuir a la millora dels ensenyaments musicals reglats i no reglats tant de les escoles de règim general com de les escoles i conservatoris de música del nostre entorn.

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari

- Escola d'estiu 2017

- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

- Número 24, gener 2014
- Número 22, novembre 2013
- Número 23, desembre 2013
- Número 54, gener 2017
- Número 25, febrer 2014

Números anteriors

- [Número 81, gener 2020](#)
Número 81, gener 2020
- [Número 80, octubre 2019](#)
Número 80, octubre 2019
- [Número 79, juliol-setembre 2019](#)
Número 79, juliol-setembre 2019
- [Número 78, juny 2019](#)
Número 78, juny 2019
- [Número 77, maig 2019](#)
Número 77, maig 2019

Oriol Quintana

"La vida és humor i música. La resta és secundari."

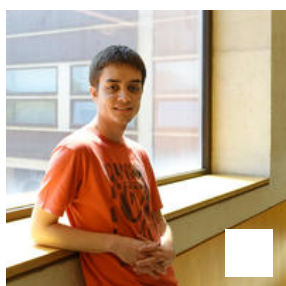

Posa't en contacte

La tònica dominant

Altres publicacions

0

Si sou de l'Esmuc, potser el reconeixereu com a company d'estudis, cursant estudis de cant clàssic. Si heu mirat el programa *Oh Happy Day* de TV3, sabreu de seguida que es tracta del baríton del *Quartet Mèlt*, els guanyadors en la seva tercera edició, el 2015, que els ha obert les portes de la popularitat. Però l'Oriol Quintana és moltes més coses: estudiant de filologia catalana — vacil·lant sempre entre la música i les lletres—, teixidor de ponts entre totes les músiques i, tal com es presenta, un noi discret, indecis i sinestètic.

El principal tret del meu caràcter? La discreció.

La qualitat que més valoro en una persona? El respecte cap als altres.

El meu principal defecte? La indecisió... diria.

La meva ocupació preferida? La música i les lletres (no em puc decidir).

El meu somni de benestar? Acompanyat dels qui m'estimo i m'estimen.

Quina fóra la meva pitjor desgràcia? Perdre l'ús de la raó.

Què voldria ser? Un home feliç, sempre.

On desitjaria viure? A prop del mar i de la muntanya. A Catalunya, per exemple.

Quin animal prefereixo? El gat.

Algun so o música que avorreixo? El soroll de les obres. I la música que s'hi assembla.

Quin va ser el primer disc que vaig comprar? Uns discs de cançons del canal 3XL.

Els meus escriptors preferits? Pere Calders, Quim Monzó, J. D. Salinger...

Els meus personatges de ficció? Mafalda, Sherlock Holmes.

La pel·lícula de la meva vida? *El pianista*, de Roman Polanski.

Els meus intèrprets preferits? Bryn Terfel, Dmitri Hvorostovsky, Diana Damrau... i molts companys i amics que tenen poc a envejar-los.

Els meus compositors predilectes? Felix Mendelssohn, Eduard Toldrà, Manuel Oltra i Josep Ollé.

Una musiqueta que no me la puc treure del cap? L'última cosa que he cantat, la que sigui. Avui, el cicle de cançons *Tit for Tat*, de Benjamin Britten.

Els meus pintors predilectes? Goya, Van Gogh, Sorolla...

Les meves relacions entre sons i colors (o altres sentits)? Do: gris; re: verd fosc; mi: vermell; fa: verd brillant; sol: taronja; la: blau marí; si: grana. També tinc un color per cada número del 0 al 9 i per cada lletra.

Els meus herois de la vida real? La meva família.

Els meus herois històrics? Martin Luther King.

Un disc que m'hagi encantat, darrerament? *Si canto enrere*, de la Gemma Humet.

Un concert inoblidable? Les dues vegades que he cantat al Royal Albert Hall, amb el Philharmonia Chorus de Londres.

Un paisatge preferit? La Costa Brava.

Els noms que prefereixo? Alba i Jordi.

Què detesto més que res? Els aires de superioritat.

Quins dons naturals voldria tenir? La manipulació del temps.

Estat present del meu esperit? Serè.

Fets que m'inspiren més indulgència? L'esforç i la humilitat.

Amb quina cançó m'identifico? *Pais petit*, de Lluís Llach.

El meu lema? La vida és humor i música. La resta és secundari.

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari

Contingut Actual

Número 58, maig 2017

Destacats

- Adolf Pla
- Eduard Resina
- Pere Casulleras
- Xavier Blanch
- Joan Sanmartí
- David Albet
- Imma Grimalt

- Escola d'estiu 2017

- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

- Número 54, gener 2017

Números anteriors

- Número 81, gener 2020
Número 81, gener 2020
- Número 80, octubre 2019
Número 80, octubre 2019
- Número 79, juliol-setembre 2019
Número 79, juliol-setembre 2019
- Número 78, juny 2019
Número 78, juny 2019
- Número 77, maig 2019
Número 77, maig 2019

Veure tots els números de L'ESMUC digital

Gent Esmuc

Contingut Actual

Número 58, maig 2017

Destacats

- Adolf Pla
- Eduard Resina
- Pere Casulleras
- Xavier Blanch
- Joan Sanmartí
- David Albet
- Imma Grimalt

- Escola d'estiu 2017

- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

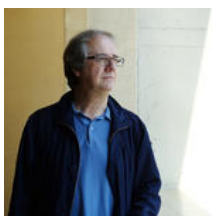
- Número 24, gener 2014
- Número 22, novembre 2013
- Número 23, desembre 2013
- Número 54, gener 2017
- Número 25, febrer 2014

Números anteriors

- **Número 81, gener 2020**
Número 81, gener 2020
- **Número 80, octubre 2019**
Número 80, octubre 2019
- **Número 79, juliol-setembre 2019**
Número 79, juliol-setembre 2019
- **Número 78, juny 2019**
Número 78, juny 2019
- **Número 77, maig 2019**
Número 77, maig 2019

A partir del proper setembre, hi haurà departaments de l'Esmuc que tindran un nou cap, després de les eleccions que han tingut lloc durant aquest curs, tal com estableix el reglament de l'Escola. En tant que participants del Consell de direcció i caps del seu departament corresponent, estan a la proa d'aquest gran vaixell i, per això mateix, hem cregut interessant d'interrogar-los sobre els aires nous que donaran a les veles en els propers anys.

Adolf Pla

Departament de Música Clàssica i Contemporània (instruments no orquestrals)

Eduard Resina

Departament de Teoria, Composició i Direcció

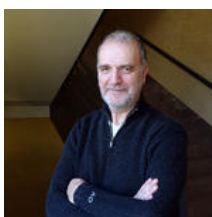
Pere Casulleras

Departament de Sonologia

Xavier Blanch

Departament de Música Antiga

Joan Sanmartí

Departament de Jazz i Música Moderna

David Albet

Departament de Música Clàssica i Contemporània (instruments orquestrals)

**Veure tots els números de
L'ESMUC digital**

Imma Grimalt

Departament de Producció i Gestió

Adolf Pla

Departament de Música Clàssica i Contemporània (instruments no orquestrals)

Ferran Planas
Estudiant de Musicologia de l'Esmuc

Posa't en contacte

Gent Esmuc

Altres publicacions 0

El pianista [Adolf Pla](#) és professor de l'Esmuc des de l'any 2004. La seva experiència en la gestió de centres acadèmics musicals comença en la seva tasca com a director del [Conservatori de Sabadell](#). A més de dedicar-se a la docència també es dedica a la interpretació i a la divulgació musical, centrant la seva atenció en els compositors catalans i en especial en Frederic Mompou. A partir del curs acadèmic 2017-2018 serà el Cap de [Departament de Clàssica i Contemporània](#) (Instruments no orquestrals).

Per quins motius t'has presentat per a cap de departament?

Per dos motius. El primer és la il·lusió de poder col·laborar en la mesura del possible al funcionament de l'Escola. Si formes part d'una escola i te l'estimes, penses que potser pots aportar alguna cosa. Per altra banda, el sentit de la responsabilitat. Jo penso que tothom que està en un col·lectiu hauria de tenir un moment en què presta el seu temps per a aquest col·lectiu i no deixar que sempre siguin els altres que vagin fent la feina.

Quines mancances has trobat com a professor?

En qualsevol professió tot està en moviment, i justament avançar significa veure on són aquestes mancances. I és important intentar analitzar-les i treballar per a millorar-les. Crec que no hi ha mai cap circumstància, i menys en col·lectius tan grans –i en concret en una institució pedagògica i artística– en què tot sigui perfecte. Això seria una il·lusió que no existeix.

Què creus que pots aportar com a cap de departament en un futur?

Abans de plantejar-me quines coses concretes podria aportar o treballar per a millorar, hauria de conèixer més la realitat des de la perspectiva del càrrec, ja que tots els que estem a l'Escola tenim la nostra perspectiva: els estudiants, els professors, la gestió, etc. A l'enlairar-te una mica pots conèixer millor el paisatge i saber quines són les dinàmiques internes de funcionament i a partir d'aquí plantejar quines aportacions pots fer, però això seria en una fase posterior.

Com t'agradaria que interaccionés el teu departament amb l'Escola?

M'agradaria una interacció integradora. Es podrien contemplar marcs d'interacció específica entre departaments d'acord a programes o activitats que es puguin desenvolupar. El funcionament del departament cal que estigui sempre al servei dels estudiants, en el sentit de l'acompliment del seu objectiu fonamental, que és el de formar professionals altament qualificats en l'àmbit de la interpretació dels instruments de la música clàssica i contemporània, coneixedors de la diversitat de possibilitats al seu abast, posseïdors d'un llenguatge i una estètica propis, i preparats per a treballar amb aquells formats, mitjans, gèneres i contextos més necessaris i habituals a l'hora de satisfer les demandes laborals i professionals del nostre temps. El graduat o graduada en Interpretació ha de ser un professional qualificat amb un domini complet de les tècniques d'interpretació de l'instrument i el seu repertori, i l'assoliment d'aquestes qualitats implica necessàriament l'experiència de l'actuació davant de públic, en definitiva l'experiència de la comunicació artística. La visibilitat en aquest àmbit dona un plus afegit a la dinàmica comunicativa de l'Escola amb la societat, la qual repercuteix positivament a tots els àmbits del centre. El departament ha d'interactuar per tal de propiciar i afavorir l'entorn més idoni d'acord a aquests objectius.

Què en penses del model universitari i que també afectaria l'Esmuc del 3+2 (grau de tres anys i postgrau de dos)?

Jo crec que és una reestructuració de la universitat que serà inevitable, ja que es prenen decisions que van més enllà de nosaltres. En aquest sentit s'ha d'anar molt amb compte que això no afecti negativament als estudiants, és a dir, que el fet que el màster sigui de dos anys no representi una despesa més gran per ells. Que sigui 3+2 o 4+1 tampoc considero que sigui tan important. El que és important és que això sigui un vehicle per a encarir les taxes de l'alumnat. Si això fos així, hi hauria d'haver mecanismes de finançament per als màsters.

Què en penses del [model d'estudis actual de l'Esmuc](#)? Creus que s'hauria de millorar alguna cosa?

Contingut Actual

Número 58, maig 2017

Destacats

- Adolf Pla
- Eduard Resina
- Pere Casulleras
- Xavier Blanch
- Joan Sanmartí
- David Albet
- Imma Grimalt

- Escola d'estiu 2017

- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

Números anteriors

- [Número 81, gener 2020](#)
Número 81, gener 2020
- [Número 80, octubre 2019](#)
Número 80, octubre 2019
- [Número 79, juliol-setembre 2019](#)
Número 79, juliol-setembre 2019
- [Número 78, juny 2019](#)
Número 78, juny 2019
- [Número 77, maig 2019](#)
Número 77, maig 2019

Veure tots els números de L'ESMUC digital

Tot això està en moviment. Hi ha un seguit de coses que són molt positives, com per exemple el sentit de la transversalitat, que fa que els estudiants tinguin una gran quantitat de perspectives diferents. Tanmateix, això no vol dir que la gestió del model sigui perfecte. El procés natural de les coses és el d'estar en constant transformació, i hem de tenir la capacitat d'autoavaluació per a determinar quins aspectes són bons i quins no ho són tant i com els podem corregir o millorar. També trobo molt important conèixer la resposta dels estudiants. Per mi, el funcionament d'un centre tan important com aquest no es pot solidificar, perquè si això passa, el centre deixa de respirar: ha de fluir i ha de tenir capacitat d'autotransformar-se per a millorar. Per a què això passi hi ha d'haver una comunicació i una sinèrgia entre tots els estaments de l'Escola: el professorat, l'alumnat, els òrgans de gestió i organització, etc.

Comentaris (0)

[+ Afegir un comentari](#)

Eduard Resina

Departament de Teoria, Composició i Direcció

Michele Puddu
Estudiant de Musicologia de l'Esmuc

Posa't en contacte

Gent Esmuc

Altres publicacions 0

Ens trobem amb l'Eduard per dinar, un atapeït dia d'una setmana especialment atafegada. Entre mos i mos, ens explica les seves impressions en relació a l'estat actual de l'Escola, els reptes que veu en el futur de la mateixa i l'ànim amb què enfila les responsabilitats de la seva nova funció com a cap de Departament. A mesura que parla del tema l'anem veient que s'engresca, i progressivament s'oblida del seu àpat, que es veu obligat a deixar inacabat per anar a córrer a la classe que imparteix.

Què t'ha portat a presentar-te per ocupar el càrrec de nou?

En els anys que vénen s'acosta, em penso, una època convulsa per l'Escola. El major dels reptes que potser haurem d'afrontar és la reestructuració curricular que implica el 3+2 [el grau de tres anys i un

postgrau de dos], de cara al qual caldrà vetllar per mantenir els continguts que s'imparteixen des del departament en les millors condicions possibles. És una situació difícil, i crec que puc fer-hi un bon paper a l'hora d'afrontar-la.

Com voldries que fos la interacció entre el teu departament i l'Escola?

L'esperit original amb què vam fundar l'Esmuc, l'aposta per la transversalitat i el contacte entre disciplines, no està garantit *per se*: cal continuar vetllant-lo, defensant-lo activament per a assegurar que continuï el seu bon funcionament. Aquest passa, penso, per un model estructural que doni més autonomia a cadascun dels departaments de l'Escola, de manera que siguin aquests els qui prenguin totes les decisions sobre com gestionar les assignatures que són competència seva i els professors que les imparteixen... la qual cosa, ara per ara, no sempre és així. Ignorar l'estructura departamental, com a vegades ha passat, genera situacions de disfuncionalitat: si deixem que l'Escola es vagi fent per inèrcia, estarem deixant que es desfaci.

En què es tradueix, el teu paper?

Aspectes que són, per lògica, competència del departament han quedat fora del seu control; una de les meves funcions serà reivindicar-ne l'espai disciplinari, i assegurar que conserva les seves competències. Amb els altres caps de departament hi ha bona sintonia; encara que amb alguns d'ells encara no hi he treballat mai d'aprop, confio que hi haurà opcions de fer front comú i de col·laborar en la mateixa direcció, per bé que cadascú la treballi des de la seva parcel·la.

Has detectat, com a docent, alguna mancança?

Fóra bo, per exemple, trobar maneres de facilitar la convivència de la docència i de la recerca. Tot i que és difícil, especialment per les circumstàncies de tipus econòmic, seria molt interessant que l'Escola trobés maneres de participar en el desenvolupament de les disciplines que s'hi ensenyen.

Et proposes, tenint en compte les possibilitats que ofereix el càrrec, de satisfer-les d'alguna manera?

En el cas particular del meu departament, el camp de recerca en teoria musical i àrees vinculades ofereix possibilitats on la combinació d'investigació i docència podria tenir resultats fascinants. En els camps de la composició i la direcció, continuarem fent tot el possible per enriquir les experiències de l'alumnat amb activitats, concerts, convidats... tot el que se'ns acudeixi, mentre sigui possible.

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari

Contingut Actual

Número 58, maig 2017

Destacats

- Adolf Pla
- Eduard Resina
- Pere Casulleras
- Xavier Blanch
- Joan Sanmartí
- David Albet
- Imma Grimalt

• Escola d'estiu 2017

• La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

Números anteriors

- **Número 81, gener 2020**
Número 81, gener 2020
- **Número 80, octubre 2019**
Número 80, octubre 2019
- **Número 79, juliol-setembre 2019**
Número 79, juliol-setembre 2019
- **Número 78, juny 2019**
Número 78, juny 2019
- **Número 77, maig 2019**
Número 77, maig 2019

Veure tots els números de L'ESMUC digital

Pere Casulleras

Departament de Sonologia

Clara Iniesta
Estudiant de Musicologia
de l'Esmuc

Posa't en contacte

Gent Esmuc

Altres publicacions

0

Pere Casulleras és organista de formació (Schola Cantorum Basiliensis, Suïssa), especialitzat en música ibèrica. Ha treballat durant molts anys en la producció discogràfica de música clàssica com a tècnic de so *freelance* (amb Harmonia Mundi, Telefunken, Decca, Philips, FonitCetra, EMI, Sony, Hispavox, Jecklin, Divox, Ex-Libris, Discant i d'altres). És autor de diverses patents en procediments de muntatge i còpia per a cintes magnètiques analògiques. En el camp musical s'ha dedicat a la investigació dels temperaments musicals i la seva relació amb la pràctica des del punt de vista musical i de l'"Affektenlehre". Paral·lelament, també al desenvolupament i popularització de vehicles elèctrics així com a la meteorologia, realitzant diverses aplicacions informàtiques en aquest últim camp. Actualment és professor dels departaments de Sonologia -on imparteix les assignatures de tècniques d'enregistrament i producció del so

I- i de Música Antiga a l'Esmuc i col·laborador del Servei Meteorològic de Catalunya.

Per què t'has presentat de cap de departament?

He fet molts anys de professor i crec que ja n'hi ha prou, i hi ha coses que crec que podria ajudar a arreglar. I en aquest sentit, doncs crec que tinc algunes propostes que es poden realitzar i que poden ser beneficioses per a tots.

Quines mancances has trobat com a professor?

En el sentit del centre estic molt content perquè sempre he tingut llibertat, per dir-ho d'alguna manera. Potser sí que hi hauria alguns problemes d'infraestructura, però no és només cosa de l'Esmuc. Són coses que s'han anat acumulant amb el temps, començant per l'edifici o altres coses que no s'han acabat realitzant. Però per a tot hi ha solucions.

Què pots aportar en un futur?

Jo espero aportar, bàsicament, una mica de vertebració entre departaments. És a dir, ara particularment el Departament de Sonologia té a veure amb la música però d'altra banda té a veure amb els músics que toquen. La qüestió d'enregistrament, per exemple, és una qüestió en què tenim tendència a mirar-nos el melic. I això jo crec que s'hauria de canviar una mica: aprendre que és una col·laboració més estreta i que uns depenem dels altres.

Com voldries que interaccionés el teu departament amb l'Escola?

Justament en aquest sentit. Els sonòlegs avui en dia són vistos com una espècie una mica estranya i que potser no s'impliquen amb l'Escola, i això és recíproc. Ningú no s'interessa pels projectes dels altres. I el que jo voldria és convertir o fer veure el sonòleg com una autoritat que ens pot ajudar en certs problemes i, per l'altra part, que nosaltres siguem capaços de fer certes feines de sonòleg. Fer un treball més integrador en benefici de tothom. I això per citar un dels aspectes, que seria l'enregistrament.

Què opines del 3+2, és a dir, la reducció del grau a tres anys amb un postgrau de dos?

El 3+2 en sí a mi no em sembla malament. És com tot en el món, depèn de com es faci. Un 3+2 ben fet, val més que un 4 mal fet. Després caldrà veure quin marge et donen i com es pot articular perquè clarament el que a mi no m'agrada gaire d'això és la tendència de privatitzar-ho tot i aplicar en una escola uns criteris que més aviat són empresarials. A mi això no m'agrada, francament. I si ho hem de fer, ho farem de la millor manera. És com enregistrar música: la mates, la conserves i la disseques. Ja que l'has de matar, doncs fes-ho de la manera que li faci menys mal possible.

Tu creus que les assignatures de sonologia estan ben representades en el pla d'estudis?

De la mateixa manera que no em sembla bé que hagin suprimit al batxillerat el grec i el llatí, tampoc em sembla bé que un intèrpret o un musicòleg no tingui coneixements sobre sonologia. El que sí es podria mirar és buscar un altre camí d'entrada menys dolorós, per dir-ho d'alguna manera. Es pot mirar de replantejar, mirar el pla d'estudis i veure quina aplicació se'n pot fer. He de dir que el pla d'estudis ara mateix el desconec, però sí és un tema del que, com a mínim, se'n pot parlar.

Contingut Actual

Número 58, maig 2017

Destacats

- Adolf Pla
- Eduard Resina
- Pere Casulleras
- Xavier Blanch
- Joan Sanmartí
- David Albet
- Imma Grimalt

- Escola d'estiu 2017

- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

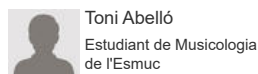
Números anteriors

- Número 81, gener 2020
Número 81, gener 2020
- Número 80, octubre 2019
Número 80, octubre 2019
- Número 79, juliol-setembre 2019
Número 79, juliol-setembre 2019
- Número 78, juny 2019
Número 78, juny 2019
- Número 77, maig 2019
Número 77, maig 2019

Veure tots els números de L'ESMUC digital

Xavier Blanch

Departament de Música Antiga

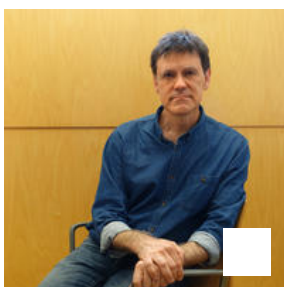

Toni Abelló
Estudiant de Musicologia
de l'Esmuc

Posa't en contacte

Gent Esmuc

Altres publicacions 0

El Xavier Blanch, des de l'inici de l'Escola, és professor de dos departaments, el de Música Antiga i el de Clàssica i Contemporània. Des de sempre s'ha prodirat tant en la música contemporània amb l'oboè modern, com amb la música antiga amb oboès històrics. Això li permet entendre com funcionen els diferents departaments. També va ser durant uns anys coordinador pedagògic de l'Escola.

Per què s'ha presentat de cap de departament?

M'he presentat quasi diria forçat per la conjuntura. Al Departament d'Antiga som al voltant d'uns vint-i-cinc professors, dels quals la majoria no viuen ni a Barcelona ni a Espanya, hi ha molt de professorat que ve de fora. Per tant, per realitzar les tasques que requereix ser cap de departament, com ara

poder complir un horari amb regularitat o estar localitzable, convé viure a prop de Barcelona. Som molts pocs els que complim aquest requisit. Hi ha d'altres professors que haurien pogut realitzar aquesta tasca, però ara no els convenia o no els interessava. Per altra banda, tinc moltes ganes que continuï la gestió del departament com ha sigut fins ara amb l'Emilio Moreno.

Abans de ser cap de departament, quines coses li haguera agradat que es feren com a professor?

Mira, hi ha una cosa que, com a professor, he detectat de fa molts anys i és que em sembla que hi falta molta feina de transversalitat a l'Escola. És a dir, està molt ben definida sobre el paper, hi ha molts mons musicals diferents que hi conviuen en les assignatures, però després, a l'hora de la veritat, no hi ha un contacte fort entre estudiants de diferents àmbits o departaments, cadascú va un poc a la seva i es desaprofita la possibilitat de crear projectes, com per exemple de mestissatge a nivell de pensament musical, que serien molt interessants a desenvolupar. I això no s'està fent. A l'origen de l'Esmuc hi figurava, però ara penso que no es practica prou.

Quines línies o directrius vol seguir o canviar, o què pensa aportar en un futur? Com voldria que interaccionara el departament amb l'Escola?

Com a cap de departament, doncs el que m'agradaria fer és establir molts ponts amb altres departaments, per intentar que aquesta transversalitat es faci evident. I també que hi hagi més gent vinculada a la música antiga. A part d'això, a ningú no se li escapa que ara mateix la música antiga està passant un moment delicat. És un departament que reflecteix el moment actual de la música antiga. És a dir, hi ha hagut una sobredimensió de la música antiga, n'hi ha molta a l'Escola, però no es reflecteix en concerts o activitats al nostre país, tot i que a d'altres països segueix havent-n'hi molta. Necessitem que hi hagi molts més ponts amb totes les institucions que fan música antiga, obrir totes les portes a establir-hi relacions i que hi hagi vasos comunicants amb tot el que té a veure amb la música antiga a Barcelona, Catalunya, Espanya i si pot ser a llocs de referència a Europa. La manera de com fer això, l'estudiarem, però hem d'intentar treballar tots plegats perquè es visualitzi que el departament té presència en el món de la música antiga. Si no, es genera una paradoxa: tenim un departament que, pel seu professorat i per la seva activitat, és de referència en els centres de música antiga, però després no es reflecteix en què hi hagi una activitat dels seus titulats que sigui de referència també. I això és una mica el que intentarem.

Què opina de la possible reducció del grau a 3 anys i l'ampliació del màster a 2 anys (3+2)?

La veritat és que mullar-se amb aquest tema és delicat. Crec que des de la política s'està fent ús i abús de tot el que són terminologies i estructures acadèmiques sense que després això es reflecteixi en un estudi adequat dels continguts i de les necessitats reals que té la societat de les prestacions que vinguin donades per titulats en certes carreres. Jo no em puc pronunciar respecte a la música antiga si no sé què és el que es necessita de cara a la necessitat real dels músics de música antiga. En molts casos pot funcionar un 3+2, però en d'altres pot ser que el que s'aconsegueixi és tenir titulats de molt poc nivell instrumental.

En aquests cas, aquesta necessitat que té l'administració d'igualar tots els ítems en carreres de 3+2 o 4+1, reflecteix molt poc el desenvolupament de determinades matèries. Pot ser que a una viola de gamba li funcioni el 3+2 i a una gralla li funcioni el 4+1. És a dir, no és pot fer una transició sense fer un estudi molt detingut de quin és el nivell que vols donar en cada cas. Ho hauríem de veure, i en aquest sentit estic a la espera de quines són les propostes a nivell administratiu.

Contingut Actual

Número 58, maig 2017

Destacats

- Adolf Pla
- Eduard Resina
- Pere Casulleras
- Xavier Blanch
- Joan Sanmartí
- David Albet
- Imma Grimalt

- Escola d'estiu 2017

- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

Números anteriors

- **Número 81, gener 2020**
Número 81, gener 2020
- **Número 80, octubre 2019**
Número 80, octubre 2019
- **Número 79, juliol-setembre 2019**
Número 79, juliol-setembre 2019
- **Número 78, juny 2019**
Número 78, juny 2019
- **Número 77, maig 2019**
Número 77, maig 2019

Veure tots els números de L'ESMUC digital

Joan Sanmartí

Departament de Jazz i Música Moderna

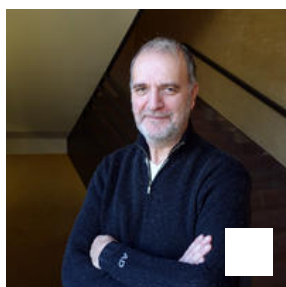
Laura Planagumà
Estudiant de Musicologia
de l'Esmuc

Posa't en contacte

Gent Esmuc

Altres publicacions

0

Joan Sanmartí és professor de Guitarra Jazz i de Composició de música moderna de l'Esmuc i ja fa set anys que forma part l'Escola. Quant a la seva formació, posseeix el Títol superior en l'especialitat d'intèrpret de guitarra jazz i música moderna (Esmuc), té diplomes de l'Aula de Música Moderna i del Taller de Músics de Barcelona, així com un màster en creació musical i tecnologia del so de l'Institut de l'Audiovisual de la Universitat Pompeu Fabra. Amb una àmplia activitat concertística i compositiva, també ha publicat una vintena de discos. Els seus interessos i projectes de recerca estan en el terreny de la composició, la recerca de punts de trobada entre diferents tradicions musicals i l'experimentació amb diferents llenguatges.

Per què t'has presentat com a Cap de Departament?

Crec molt en la idea que si formes part d'un col·lectiu, en un moment o altre hauràs d'invertir una part extra de temps i energia perquè es pugui seguir avançant cap als objectius del grup, i la fórmula pot ser que cíclicament algú n'agafi la responsabilitat. Vaig creure que era el meu moment d'assumir-la. M'hi vaig veure valent de presentar-m'hi perquè en èpoques anteriors ja m'havia dedicat a la gestió tant d'empreses com d'associacions i és una cosa a la qual estic força habituat. A més, he d'afegir que ho faig amb molt bona sintonia tant amb l'anterior cap de departament com amb la resta de companys professors.

Quines mancances has trobat com a professor?

Independèntment a les que ja són inherents a les èpoques que ens han tocat passar en els últims anys, i que per tots són conegudes, a mi sempre em va fascinar una cosa des del principi de l'Esmuc, i és que sigui una escola on et trobes totes les disciplines musicals. M'agrada molt la transversalitat. En aquest sentit, crec que potser en el transcurs d'aquests anys a vegades no s'acaba d'aconseguir el que en un principi es desitjava. Potser aquesta existeix més entre l'alumnat que en el professorat. I també crec, sobretot, que aquesta s'hauria de plasmar més en els currículums dels diferents itineraris.

I què creus que pots aportar de nou?

De broma diria que espero almenys fer-ho correctament, per no espatllar el que han fet els del davant meu. I seriosament diria que puc aportar la meua experiència en l'organització empresarial i associativa i facilitar segons quins aspectes de la tasca diària. En el sentit de la qualitat de les classes, el pes el porten els meus companys, els professors. El cap hi té poc a aportar. De fet, el pes recau tant en els professors com en els alumnes, és un pes compartit. Només espero aportar una gestió més fàcil, una gestió més fluida —si es pot— de la que van fer els meus antecessors.

Com voldries que interaccionés el teu departament amb l'Escola?

He de dir d'entrada que el meu departament interacciona molt amb l'Escola. Sense anar més lluny, és l'únic departament que fa projectes en els quals integra músics d'altres departaments. Em refereixo a les Jams, a l'Esmuc Jazz Project... És a dir, aquesta educació transversal a la qual em referia anteriorment ja la tenim una mica, i és una de les parts més atractives d'aquesta escola perquè la diferència de les altres, i crec que potenciar-ho sempre anirà a favor nostre.

Finalment, què n'opines del 3+2 (el grau de tres anys i el postgrau de dos)?

Quan es prenen decisions d'aquest tipus, crec que cal buscar l'equilibri entre la part organitzativa, de gestió i de viabilitat dels projectes, amb la part pedagògica. Si es desequilibra en qualsevol de les dues bandes, no funciona. I crec que la decisió presa amb el 3+2 no és del tot equilibrada, sinó que la veig més justificada per la qüestió de la gestió que la pedagògica, cosa que em porta a no ser-ne un bon advocat defensor.

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari

Contingut Actual

Número 58, maig 2017

Destacats

- Adolf Pla
- Eduard Resina
- Pere Casulleras
- Xavier Blanch
- Joan Sanmartí
- David Albet
- Imma Grimalt

- Escola d'estiu 2017

- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

Números anteriors

- **Número 81, gener 2020**
Número 81, gener 2020
- **Número 80, octubre 2019**
Número 80, octubre 2019
- **Número 79, juliol-setembre 2019**
Número 79, juliol-setembre 2019
- **Número 78, juny 2019**
Número 78, juny 2019
- **Número 77, maig 2019**
Número 77, maig 2019

Veure tots els números de L'ESMUC digital

David Albet

Departament de Música Clàssica i Contemporània (instruments orquestrals)

Ferran Planas
Estudiant de Musicologia de l'Esmuc

Posa't en contacte

Gent Esmuc

Altres publicacions 0

[David Albet](#) és fundador i director del conjunt [Barcelona 216](#) i ha dut a terme moltes iniciatives relacionades amb la música contemporània al nostre país. És professor de conjunt instrumental a l'Esmuc i del 2002 al 2006 va ser el Cap de [Departament de Clàssica i Contemporània](#). A partir del proper curs tornarà a exercir aquest càrrec en l'àmbit dels instruments orquestrals.

Per quins motius t'has presentat per a cap de departament?

Em vaig presentar per responsabilitat. Jo crec que tots els professors algun dia haurien de ser caps de departament, ja que és molt important veure les coses des dels dos punts de vista per poder conèixer bé el funcionament de

l'Escola. Jo ja havia estat cap de departament fa deu anys, quan no hi havia la divisió entre instruments orquestrals i no orquestrals.

Quines mancances has trobat com a professor?

Més que com a professor, crec que com a antic cap de departament; però jo no parlaria de mancances, sinó d'adequacions o modificacions, ja que les coses han d'anar canviant al llarg dels anys i no es poden quedar immobilitzades.

Què creus que pots aportar com a cap de departament en un futur?

Jo crec que principalment l'experiència d'haver estat a les dues bandes, és a dir, de ja haver estat cap de departament i d'haver exercit com a professor. També he pogut veure que algunes coses que han canviat han funcionat, però algunes altres no. Jo crec que hi ha d'haver una mica més de transversalitat, és a dir, que els departaments no vagin a la seva, sinó que interactuïn entre ells. També crec que la meua experiència com a intèrpret m'ajuda a veure com hem de preparar l'alumnat per al món real.

Com t'agradaria que interaccionés el teu departament amb l'Escola?

Jo crec que, per exemple, els departaments de [Producció i Gestió](#), [Musicologia](#) i [Sonologia](#) podrien interactuar molt més amb els d'interpretació, ja que aquesta interacció pot ajudar molt als alumnes a estar preparats per al món laboral. Per exemple, amb un musicòleg tenim un programa de concert, amb un productor podem promocionar aquest concert i amb un sonòleg el podem registrar o sonoritzar. El fet que el grau només sigui de quatre anys fa que quan els alumnes acaben, no estiguin del tot preparats, no musicalment, sinó professionalment. Amb les eines que tenim a l'escola ho podem aconseguir sense cap mena de dubte.

Què en penses del model universitari i que també afectaria l'Esmuc del 3+2 (el grau de tres anys i un postgrau de dos)?

Això és una tendència europea, i com a tal és inevitable. Amb això no vull dir que hi estigui d'acord del tot. Si el canvi ha de servir per encarrir els preus de les matrícules, no hi estic gens d'acord. De totes maneres crec que hi ha algunes especialitats que seria millor que fos 3+2 i no 4+1, però al cap i a la fi en molts casos acaba resultant igual.

Què en penses del [model d'estudis actual de l'Esmuc](#)? Creus que s'hauria de millorar alguna cosa?

Jo crec que per tal que les coses evolucionin s'han de millorar constantment. Hi hauria d'haver una comissió permanent per a la revisió del pla d'estudis, perquè sorgeixin noves propostes. Crec que no s'ha de configurar un pla d'estudis segons el professorat que es té, sinó que s'ha de saber dissociar el món acadèmic del món laboral i no dependre del professorat que es tingui en un moment determinat per a elaborar el pla d'estudis.

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari

Contingut Actual

Número 58, maig 2017

Destacats

- Adolf Pla
- Eduard Resina
- Pere Casulleras
- Xavier Blanch
- Joan Sanmartí
- David Albet
- Imma Grimalt

• Escola d'estiu 2017

- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

Números anteriors

- [Número 81, gener 2020](#)
Número 81, gener 2020
- [Número 80, octubre 2019](#)
Número 80, octubre 2019
- [Número 79, juliol-setembre 2019](#)
Número 79, juliol-setembre 2019
- [Número 78, juny 2019](#)
Número 78, juny 2019
- [Número 77, maig 2019](#)
Número 77, maig 2019

Veure tots els números de L'ESMUC digital

Imma Grimalt

Departament de Producció i Gestió

Lluç Solés
Estudiant de Musicologia
de l'Esmuc

Posa't en contacte

Gent Esmuc

Altres publicacions

0

Imma Grimalt és contrabaixista, historiadora de l'art i professora de Desenvolupament Professional, Producció de concerts, Management i representació d'artistes i Tècniques de comunicació a l'Esmuc. És fundadora de la JONDE i l'Orquestra del Vallès, on va tocar durant deu anys. Ha fet sempre compatibles les tasques de gestió amb l'ensenyament del contrabaix al Conservatori de Manresa. La gestió l'ha acompanyat durant tota la seva carrera professional: va començar amb una empresa de representació d'artistes, per a acabar a l'Auditori com a Directora de Desenvolupament. Va ocupar el càrrec durant deu anys, compaginant-lo amb la docència a l'Esmuc.

Per què t'has presentat a cap de departament?

L'antic cap no es podia tornar a presentar i ho vaig fer jo. Tinc disponibilitat de temps, perquè m'agrada molt la gestió, a part de la docència, i tinc ganes de poder-me implicar amb l'Escola. De fet jo sóc la tutora de pràctiques del grau de Producció i Gestió, molt importants en els nostres estudis, i això comporta una implicació molt gran amb el personal PAS i l'Escola, de manera que ja tinc certa experiència en la gestió dins el centre.

Què hi vas trobar a faltar com a professora?

Som tots companys, i els temes es parlen; hi ha un consens entre els professors. Això no funciona com un partit polític, on un mana i els altres obeeixen. Som un col·lectiu que treballem junts, i per tant els canvis i les propostes es fan de consens. A mi em podria agradar que les reunions fossin més habituals, o altres detalls petits, i en això sí que no puc influir-hi; però per a la resta es treballa conjuntament per estar al servei dels alumnes. Crec que ho fem tots els professors; n'hi ha que s'impliquen més, i n'hi ha que s'impliquen menys. En principi som un equip, i treballem perquè els alumnes tinguin una experiència favorable i per donar-los la informació necessària perquè puguin continuar sense entrebancs amb la carrera.

Què pots aportar des del teu nou càrrec?

No sé realment tot el que comporta. Per tant, aventurar-me a dir-ho és una mica poc realista. Potenciar el tema dels màsters, sobretot el projecte de màster *on-line* que encara estem engegant, i començar a estudiar la viabilitat d'un màster de producció i gestió internacional, tot i que tot això són només idees o propostes. Com que els alumnes tenen moltes hores de pràctiques, a tercer i quart, s'està intentant compactar les assignatures en un sol quadrimestre a l'últim curs. El cap de departament actual està intentant aquesta millora, perquè en aquest sentit facilitaria molt als alumnes poder fer pràctiques en empreses. M'agradaria potenciar l'ús de l'aulari *moodle* entre els professors del departament. Es podria explotar molt millor.

Com voldries que interaccionés el teu departament amb l'Escola?

El departament de Producció i Gestió estaria bé que es pogués implicar més en la gestió de l'Escola, justament. Aquest any, els alumnes de Producció organitzen el *Dijous toca Esmuc*. Tenir un cicle de concerts on els protagonistes siguin els alumnes és una necessitat de l'Esmuc. Això mateix ja implica un grau d'implicació més alta. Fins ara es programaven concerts, però eren molt més aïllats. De la mateixa manera que el departament s'ha implicat en muntar el cicle de concerts, es pot implicar en la gestió d'altres temes relacionats amb els estudiants... Els dimecres es fan les *Jam sessions*, i les organitza el cap de departament de Jazz i Música moderna, que té una feina impressionant, s'hi ha implicat moltíssim i s'hi ha posat. Falta gent a treballar, i el nostre departament es podria intentar implicar més en aquests temes per a suplir aquesta mancança. És natural que ens relacionem amb la comunicació i amb la producció. Encara que només actuéssim com a suport, seguint els protocols marcats pels tècnics de la casa que estan treballant en els projectes, aportant des de mà d'obra fins a idees, propostes o suggeriments.

Creus que s'hauria d'accentuar la presència del grau de Producció i Gestió dins l'Esmuc i en el panorama dels ensenyaments superiors catalans i espanyols?

El nombre d'alumnes del grau no depèn del cap de departament. Segurament tothom considera que falten places de la seva especialitat. Però cal donar-hi més visibilitat. Hi ha bastants màsters universitaris de gestió cultural, però un grau sencer només es pot fer aquí. És tan únic, que cal preservar-ho i potenciar-ho... A Espanya no es fa enlloc més, això. Qualsevol músic que vulgui tocar està obligat a fer producció i gestió. Qualsevol intèrpret ha de gestionar la seva carrera, s'ha de convertir en un petit autònom, un petit empresari. Gairebé tots els intèrprets han de passar per això, per gestionar la seva carrera artística. Des del meu punt de

Contingut Actual

Número 58, maig 2017

Destacats

- Adolf Pla
- Eduard Resina
- Pere Casulleras
- Xavier Blanch
- Joan Sanmartí
- David Albet
- Imma Grimalt

- Escola d'estiu 2017

- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

Números anteriors

- Número 81, gener 2020
Número 81, gener 2020
- Número 80, octubre 2019
Número 80, octubre 2019
- Número 79, juliol-setembre 2019
Número 79, juliol-setembre 2019
- Número 78, juny 2019
Número 78, juny 2019
- Número 77, maig 2019
Número 77, maig 2019

Veure tots els números de L'ESMUC digital

vista, crec que hi hauria d'haver més assignatures de gestió per tots els alumnes... Hi ha bastants alumnes que es queixen que les assignatures troncal de quart haurien de fer-se abans; d'altres es queixen que encara no necessiten les nocions que els donem. Tenim els dos extrems, però no és pot negar que la gestió s'hauria de tenir més en compte dins els estudis superiors artístics, també aquí, a l'Esmuc. Com a cap de departament, crec que remarcar la importància de la producció i la gestió és una de les meves responsabilitats.

Comentaris (0)

[+ Afegir un comentari](#)

Saps el que la tutoria pot fer per tu?

L'acció tutorial a l'Esmuc, una eina per aprofitar

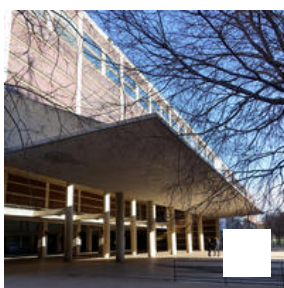
Anna Huertas
Graduada en Pedagogia a l'Esmuc. Màster en Investigació i innovació en educació especialitzada en orientació i diagnòstic (UNED-UAB)

Posa't en contacte

Article

Altres publicacions

0

Amb aquestes línies no es pretén il·lustrar únicament les potencialitats de l'acció tutorial en si mateixa sinó que també es proposa trencar un seguit de tòpics que dificulten considerablement el seu desenvolupament en un àmbit tan sensible com són els estudis superiors, ja siguin musicals o no, però en especial durant el pas per l'Esmuc.

Sovint, per entendre les coses pot ser un bon exercici provar de donar la volta als conceptes. Sobre el malentès concepte de la tutoria o acció tutorial, ens hem de preguntar: Què no és tutoria? Doncs la tutoria no és el lloc on et diuen què has de fer. La tutoria no és el lloc on et fan tràmits administratius personals. La tutoria no només és útil per resoldre conflictes o apagar focs de caràcter avaluatiu... perquè si l'entendem així estem desaprovechant: un espai de coneixença personal, un punt de partida reflexiu sobre el nostre

futur acadèmic i professional, un espai de seguiment i recolzament acadèmic encaminat a identificar les mancances així com aprofitar i rendibilitzar les virtuts personals de cada estudiant.

L'expansió i diversitat de les noves accions tutorialis són un vehicle inequívoc promotor del canvi docent, en què la orientació acadèmica i el suport a l'estudiant en totes les seves facetes: acadèmica, professional i personal al llarg de la carrera en són les representants. Això no és, o no hauria de ser, res que ens sorprengués, ja que queda recollit clarament des de diferents documents i esquemes teòrics com l'Informe Bricall (2000), l'enfocament d'orientació: *educació per la carrera, acció tutorial integrada* en l'acció docent (Ferixas, 2002) i l'increment de l'*optativitat* en la formació superior i universitària. Però quan ens submergem una mica en la pràctica de l'acció tutorial apareixen resistències i/o sentències que dificulten el desenvolupament d'aquesta mateixa acció tutorial.

Cal que els estudiants atribueixin a l'acció tutorial el valor que mereix: un espai dedicat exclusivament a la seva millora de rendiment, al seu autoconeixement i, per tant, a un major aprofitament de tot el seu pas per l'escola.

Desmitifiquem aspectes relacionats amb la tutoria:

“Sóc massa gran per assistir a una tutoria.”, “A mi no em cal perquè jo ja sé què vull fer a la vida...” o “Jo no tinc cap problema acadèmic”...

Si alguna vegada hem dit o hem sentit això d'algun company o d'algun alumne és que encara ens trobem ancorats en un concepte de tutoria similar al de l'institut. Creure que l'espai de tutoria és un conjunt de missatges que algú t'ha de fer arribar o que només és necessària en casos de dificultats denota que no es veu com una eina útil, personalitzada i al servei personal de l'estudiant. Si, a més a més, tenim en compte que a l'Esmuc es disposa d'una tutoria individualitzada, encara resulta més sorprenent que aquesta concepció romanguí.

Creure que l'espai de tutoria només és necessari en casos de dificultats denota que no es veu com una eina útil, personalitzada i al servei personal de l'estudiant.

“Jo no necessito un tutor, perquè ja tinc un professor de referència”

Si bé és cert que a l'Esmuc el programa de tutoria es basa principalment en l'acció individualitzada de la relació tutor-tutorant, també compta amb espais de tutoria d'assignatura i ambdós espais en cap cas són excel·lents. Precisament perquè ens trobem en un espai d'estudis superiors és important comptar amb múltiples punts de vista per tal d'assumir una presa de decisions que sempre finalment recaurà en l'estudiant que és al capdavant l'últim responsable del seu futur acadèmic, personal i professional. Per tant, el tutor no és responsable de les decisions que hom pren al llarg de la carrera sinó que amb ell s'assoleix l'espai en el qual exposar i compartir

Contingut Actual

Número 58, maig 2017

Destacats

- Adolf Pla
- Eduard Resina
- Pere Casulleras
- Xavier Blanch
- Joan Sanmartí
- David Albet
- Imma Grimalt

- Escola d'estiu 2017
- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

- Número 24, gener 2014
- Número 22, novembre 2013
- Número 23, desembre 2013
- Número 54, gener 2017
- Número 25, febrer 2014

Números anteriors

- Número 81, gener 2020
Número 81, gener 2020
- Número 80, octubre 2019
Número 80, octubre 2019
- Número 79, juliol-setembre 2019
Número 79, juliol-setembre 2019
- Número 78, juny 2019
Número 78, juny 2019
- Número 77, maig 2019
Número 77, maig 2019

aquestes preses de decisions de l'estudiant que finalment donaran forma a l'inici de la carrera professional i entrada al mercat laboral.

Veure tots els números de L'ESMUC digital

“Quan la necessiti ja hi aniré”

Fonamentar el nostre ús de la tutoria en un *concepte a demanda* significa que reneguem de la reflexió i autoconeixement que ens porta a la prevenció i al màxim aprofitament dels estudis superiors a títol individual i personal, ja que estarem assumint deixar en mans de l'atzar l'aparició de factors i/o entrebancs en decisions tant importants com canvis de carrera, abandonament d'estudis o inserció al món laboral futur. Una tutoria a demanda és com adreçar-se a la infermeria demanant una tirita per una ferida de bala. Pot semblar un símil exagerat, però el cert és que quan ens adrecem a demanda en molts casos no busquem un acompanyament, una reflexió o un punt de vista nou sinó que manifestem una decisió presa la qual acostuma a ser difícil de redreçar. I no tant perquè la missió sigui la de fer-te canviar d'opinió sinó perquè ens hem privat de valorar a priori altres opcions abans de decantar la balança vers una acció o una altra.

Fer valer les nostres diferències pot ser també una molt bona manera de preparar la nostra inserció professional, i si hi ha un espai per fer-ho aquest hauria de ser la tutoria.

“L'important és sumar els crèdits i ja està”

Encara ara roman la idea que estudiar és obtenir un títol i per tant un càlcul matemàtic de crèdits universitaris. Però si alguna cosa ens ha ensenyat aquesta darrera crisi econòmica és que un títol per ell mateix no té sentit, que cada individu és únic i diferent i que, per tant, l'aprofitament dels estudis superiors no hauria de ser igual per a tots encara que el títol sigui aparentment el mateix. Fer valer les nostres diferències pot ser també una molt bona manera de preparar la nostra inserció professional i si hi ha un espai per fer-ho aquest hauria de ser la tutoria. Entesa com espai on l'estudiant s'implica directament amb la seva formació i procura treure'n el màxim benefici de cada assignatura, ja que els crèdits ECTS donen clarament un espai/paquet de temps per a la dedicació de l'estudiant, per què no aprofitar-ho essent conscients i utilitzant amb enginy aquesta potestat?

“Jo no necessito tutoria perquè quan parlem amb els companys a la cantina ja estem fent tutoria, no? Ells em donen respostes”

És un error pensar que només hi ha una manera de fer tutoria. Si bé és cert que enguany, a l'Esmuc, la més desenvolupada és [l'entrevista personal](#), existeixen [altres vies d'acció tutorial](#) potents per desenvolupar, però aquestes requereixen, a priori, que l'estudiant prengui consciència del que signifiquen per ell mateix. És cert que amb els companys i amics assolim un nivell de confiança i d'entesa que ens permet obertament de tractar diversos temes que *a priori* no tractaríem amb un tutor-professor, també és cert que les solucions i les respostes que obtenim no estan contrastades ni per algú amb una trajectòria docent o professional més àmplia ni amb algú que tingui realment la resposta burocràtica adient per a resoldre el problema acadèmic que es presenta. Si volem posar en valor la tutoria entre iguals, dotem-la dels espais adients per fer-ho i aconseguim que realment entre estudiants i professors es generi debat i propostes de solucions o accions conjuntes.

Essent conscient que per al desenvolupament de tot canvi en la tasca docent fa falta formació, implicació, reflexió (professional i institucional) i comprensió real per part de tota la comunitat educativa del *què és* i el *què pot donar* l'acció tutorial, també serà de gran ajut que els estudiants coneguin i treballin en la mateixa direcció, atribuint també el valor que mereix un espai dedicat exclusivament a la seva millora de rendiment, al seu autoconeixement i, per tant, a un major aprofitament de tot el seu pas per l'escola o facultat. Serà entre tota la comunitat educativa, quan anem deixant de banda el *voluntarisme*, que plegats construïrem i assolirem els objectius de l'excel·lència universitària que promou la present —i ja no tan nova— Bolonya.

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari

Música i necrofília

Una reflexió sobre l'espiritisme aplicat a la interpretació musical

Jordi Masó
Pianista, escriptor i
professor de l'Esmuc

Posa't en contacte

La música té la
paraula

Altres publicacions 0

Dansa macabra. Gravats de
Michael Wolgemut al *Liber
Chronicum* (1493)

Els músics que interpretem la música que hem convingut a anomenar «clàssica» estem en contacte permanent amb els morts. Ens hem habituat a la seva proximitat, parlem d'ells com si fossin vells coneguts de tota la vida, com si no portessin segles criant malves. Ens els estimem. Ens són familiars els seus avatars biogràfics, tant els episodis més transcendents com les xafarderies. Coneixem les seves preferències i les seves manies i aversions. Podem explicar anècdotes divertides i repetim frases enginyoses que alguna vegada van pronunciar. En molts casos sabem la malaltia que van patir i que va dur-los a la tomba. I quan volem fer reviure la música que van deixar escrita, en fem una dissecció (no em refereixo pas als seus cossos, és clar —convertits en pols, reduïts al no-res—, sinó a les seves partitures). En una feina molt semblant a la del patòleg forense que esventra un cadàver per esbrinar els motius de la mort, nosaltres esbudellem les músiques dels compositors per poder-les interpretar amb criteri.

El protagonista de *L'art del pastitx*, primer relat del meu últim llibre publicat —*Poipa* (*Males Herbes*, 2016)—, és un estudiant de piano que té la facultat de posar-se en contacte extrasensorial amb els compositors del passat. En la primera escena del conte, el noi treu de polleguera un insigne professor rus per voler ser fidel als suggeriments que li ha fet l'esperit de Beethoven (suggeriments que contradueixen la partitura impresa).

Només puc sentir enveja del meu personatge! Els intèrprets que solem tocar música contemporània sabem que una simple trucada o un correu electrònic poden resoldre una nota dubtosa, un ritme imprecís o una indicació de metrònom poc factible. Però amb els compositors difunts estem deseparats i hem d'encarar uns pentagrames que no són res més que una aproximació a allò que els autors tenien al cap; una transcripció que, depenent del rigor de l'escriptura de cada autor, és més o menys fidel a les pròpies intencions artístiques. Per solucionar els conflictes que planteja una partitura ens valem dels coneixements adquirits, de l'anàlisi, de l'instint, de l'experiència. Però, a vegades, amb aquests recursos no en tenim prou, i davant les contradiccions o inconsistències d'un text necessitariem la intervenció d'un mitjà que invoqués l'ànima de l'autor difunt... I els que som escèptics de mena hem descartat aquesta opció.

Per això envejo en Bernat Rius (així s'anomena l'heroi de *L'art del pastitx*). No només perquè amb el seu poder seria possible il·luminar racons foscos de les partitures o esclarir polèmiques: també podríem esbrinar tot allò que havíem volgut saber sobre els compositors que admirem (i que no els podíem preguntar). Què pensaria Bach de ser interpretat amb un d'aquells instruments amb martellets que al seu dia no l'acabaven de convèncer? Se'n riuria Beethoven dels afanys historicistes de recrear les seves sonates en uns pianos que ell detestava? (Ja el sento cridar, enfurimat: «Què coi foteu tocant la meua música amb reproduccions dels meus Graf, Streicher i Broadwood? Tan bé que sonen aquests Steinways vostres!».) Quina opinió tindria Schoenberg del serialisme integral? I com s'ho prendria Schumann si li diguéssim que l'amic Brahms havia anat tota la vida darrere la Clara, la seva dona? I Wagner, si sabés que havia inspirat l'antisemitisme d'un tirà amb bigotet que va terroritzar Europa?

I llavors hi ha la qüestió de la posteritat, que pot ser molt punyetera: pensem en Czerny, autor de més de vuit-centes obres (vuit-centes!), ¿com es prendria el fet de ser recordat només pels seus estudis per a piano? (És clar que ell s'ho va buscar: en va escriure milers...). I segur que a Saint-Saëns no li faria cap gràcia saber que el *Carnaval dels animals* és avui la seva obra més interpretada (a ell no li agradava gens i només va autoritzar-ne la publicació pòstuma). I el pobre Clementi, convertit en un compositor per a pianistes principiants per culpa de les Sonatines, la popularitat de les quals no pot competir amb les seves ambicioses —i notables— Sonates, rarament escoltades. I què em dieu d'Albinoni, famós gràcies a un *Adagio* que ell no va escriure...

Suposo que cada un de nosaltres tindria les seves curiositats per satisfer. La meua afició pel cinema potser em duria a preguntar a Mahler què en pensava de l'ús que va fer Visconti de l'adagio de la seva cinquena simfonia en aquella pel·lícula solemne i pretensiosa. I què diria Strauss, en veure que Kubrick feia ballar unes naus espacials al so dels seus valsos? I Mozart, convertit en un noi que fregava la imbecil·litat a l'*Amadeus* de Milos Forman? Protestaria Holst pel plagi continuat al qual Hollywood sotmet la seva suite *Els Planetes*?

Però si deixem de banda els aspectes més anecdòtics, qui tingués la capacitat d'en Bernat Rius per conversar amb els compositors morts es faria d'or preparant partitures *urtext*. Ja veig la nova edició de les sonates de Scarlatti (posem per cas): uns volums sobris com làpides, de tapes dures i cobertes fosques amb el títol de l'obra i el nom de l'autor en lletres daurades. A sota, la inscripció ben visible: «Edició autoritzada per l'espectre de Domenico Scarlatti». El preu potser serà abusiu, però a la biblioteca de l'Esmuc no hi haurien de faltar.

Contingut Actual

Número 58, maig 2017

Destacats

- Adolf Pla
- Eduard Resina
- Pere Casulleras
- Xavier Blanch
- Joan Sanmartí
- David Albet
- Imma Grimalt

- Escola d'estiu 2017
- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

- Número 24, gener 2014
- Número 22, novembre 2013
- Número 23, desembre 2013
- Número 54, gener 2017
- Número 25, febrer 2014

Números anteriors

- Número 81, gener 2020
Número 81, gener 2020
- Número 80, octubre 2019
Número 80, octubre 2019
- Número 79, juliol-setembre 2019
Número 79, juliol-setembre 2019
- Número 78, juny 2019
Número 78, juny 2019
- Número 77, maig 2019
Número 77, maig 2019

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari

Antonio Moral

"La música contemporània és una gran desconeguda"

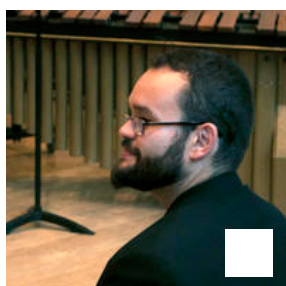

Posa't en contacte

L'entrevista

Altres publicacions

0

El guanyador de la 15a edició del Premi Joan Guinjoan per a Joves Compositors va veure estrenada la seva obra el passat 18 de maig, en l'acte de lliurament del premi que va tenir lloc a la sala d'orquestra de l'Esmuc. Té trenta-quatre anys però, jutjant pels seus premis, pocs gosarien dir-ho. Ell és Antonio Moral, un cordovès titulat en Direcció d'Orquestra (2014) i Composició (2010) pel Conservatori Superior de Màlaga, que ja havia estat premiat com a millor alumne en la modalitat de direcció d'orquestra en el curs nacional de música de Guillena (2015) i guanyador del II Concurs de Direcció Musical de l'Associació Musical Coriana (2016). Ara, amb *Aljibe de Absoluta Complacencia*, una obra escollida entre 145 peces provinents de 37 països diferents, suma un nou reconeixement a la seva trajectòria.

Què significa guanyar el Premi Joan Guinjoan?

Guanyar el Premi Joan Guinjoan, a més de ser un honor, suposa una empenta important a la meua carrera, un "salt a escena" i, al mateix temps, m'ajuda a fer conèixer la meua música i reforçar-la.

Coneixes l'obra de Joan Guinjoan? Què et sembla? Hi ha alguna cosa que t'hagi influenciat?

Sí, conec part de la seva producció, especialment els seus concerts per a violí i per a violoncel i orquestra. Aquest segon em va servir com a model especialment durant la meua època d'estudiant per alguns recursos d'instrumentació i de tractament de la coloració a l'orquestra. Crec que la seva música està farcida d'una gran amplitud.

Com va ser la teua incorporació al món de la composició?

Vaig començar a escriure quan era molt jove amb la guitarra, el meu primer instrument. Però la meua immersió total en el món de la composició va començar quan vaig començar els estudis superiors de composició al Conservatori Superior de Còrdova, de la mà dels meus mestres Juan de Dios García Aguilera i Francisco José Martín Quintero. Allà vaig aprendre l'ofici i vaig comprendre com és de llarg el procés de maduració d'una idea musical abans de ser plasmada en una obra.

En què t'has inspirat a l'hora d'escriure l'obra guanyadora?

Aljibe de Absoluta Complacencia forma part del cicle d'obres que porto desenvolupant al voltant de la pintura. L'artista plàstic Ismael Moral Jurado i jo treballem junts en l'aproximació i relació entre les arts plàstiques i la música. El meu interès es troba en l'essència del procés creatiu de l'obra plàstica. Elements com l'energia, l'impuls i la seva relació directa amb el color i l'estructura és el que em serveix com a base per obtenir el material primigeni. I tot està col·locat en un marc temporal. Això és el que intento articular de manera estructurada.

Com definiries el so de la teua obra, la teua firma personal sonora?

En el so que busco per a la meua música és molt important el color. De vegades, el color defineix altres paràmetres com l'harmonia i la textura, l'ús de tècniques instrumentals extenses, etc. Per exemple, la combinació d'espais harmònics acotats fa que els paràmetres d'instrumentació i d'harmonia s'identifiquin. Per altra banda, per a mi també és vital el discurs. Intento aconseguir una línia estructural clara.

Des del teu punt de vista, quina situació està vivint la música contemporània en l'actualitat?

Crec que la música contemporània segueix sent una gran desconeguda. I, el que encara és pitjor, fins i tot dins del mateix gremi. Em sembla sorprenent que a instrumentistes, cantants o directors d'orquestra encara els sigui quelcom aliè. Penso que el problema recau en què de vegades és difícil fer arribar aquesta música a les aules dels conservatoris per inconvenients en la cessió de drets de música actual, i tal vegada això perjudiqui molt el seu descobriment. O potser hi contribueixin fets com que l'assignatura de Taller de Música Contemporània sigui optativa. No sé si aquesta situació es dona en tot el panorama nacional, però almenys allà d'on jo vinc trobo aquesta mancança. Crec que per tal que la música contemporània arribi al públic, primer cal que tingui una bona salut en l'àmbit de la formació musical.

Contingut Actual

Número 58, maig 2017

Destacats

- Adolf Pla
- Eduard Resina
- Pere Casulleras
- Xavier Blanch
- Joan Sanmartí
- David Albet
- Imma Grimalt

- Escola d'estiu 2017

- La revista ESMUCdigital no es fa responsable de les idees i opinions expressades pels seus col·laboradors en els articles.

Contingut Anterior

- Número 24, gener 2014
- Número 22, novembre 2013
- Número 23, desembre 2013
- Número 54, gener 2017
- Número 25, febrer 2014

Números anteriors

- **Número 81, gener 2020**
Número 81, gener 2020
- **Número 80, octubre 2019**
Número 80, octubre 2019
- **Número 79, juliol-setembre 2019**
Número 79, juliol-setembre 2019
- **Número 78, juny 2019**
Número 78, juny 2019
- **Número 77, maig 2019**
Número 77, maig 2019

Quins referents tens quan compons?

Entre els meus referents s'hi troben compositors actuals com Sánchez Verdú, José Manuel López, Cesar Camarero o Mauricio Sotelo. Tampoc m'oblido de generacions anteriors a aquests com són Joan Gunjoan, Bernaola, Ramón Barce, Luis de Pablo, etc. D'altra banda, pel que fa als clàssics, tinc una gran predilecció per la música orquestral de Falla, Turina, Guridi i els seus colors. I la perfecta combinació entre discurs i estructura de Bach, Beethoven, Brahms i Bruckner.

Com es presenta el teu futur com a compositor?

Espero que, gràcies a l'empenta d'aquest premi, se m'obrin algunes portes i arribin oportunitats de seguir estrenant.

Comentaris (0)

+ Afegir un comentari